Předběžné otázky

1) Je nutno vykládat čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Brusel Ia č. 1215/2012 ([1]) ve spojení s čl. 3 odst. 1 nařízení o úpadkovém řízení č. 1346/2000 ([2]) v tom smyslu, že do pojmů „insolvenční řízení a podobná řízení" uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Brusel Ia č. 1215/2012 spadá rovněž řízení, ve kterém je pohledávka uvedená v žalobě popsána jako jednoduchá pohledávka z dodání zboží a služeb, aniž je zmíněna insolvence žalované strany, která již nastala, přičemž vlastní právní základ pohledávky je založen na zvláštních odchylných ustanoveních nizozemských právních předpisů o insolvenci (čl. 25 odst. 2 Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling [zákon ze dne 30. září 1893 o insolvenci a odkladu plateb, dále jen „NIG"]), a ve kterém:

— je třeba ověřit, zda takovou pohledávku je třeba považovat za přezkoumatelnou pohledávku (článek 26 ve spojení s článkem 110 NIG), nebo za nepřezkoumatelnou pohledávku (článek 25 odst. 2 NIG),

— je třeba posuzovat otázku, zda obě pohledávky mohou být uplatňovány současně a zda jedna druhou nevylučuje, s přihlédnutím ke specifickým právním důsledkům každé pohledávky (včetně možnosti požadovat plnění z bankovní záruky převzaté po vzniku insolvence) podle specifické právní úpravy v nizozemském insolvenčním zákoně?

Jakož i

2) Je čl. 25 odst. 2 NIG slučitelný s čl. 3 odst. 1 nařízení o úpadkovém řízení č. 1346/2000 v rozsahu, v němž tento právní předpis umožňuje uplatňovat takovou pohledávku (podle čl. 25 odst. 2 NIG) před soudem jiného členského státu místo před insolvenčním soudem členského státu, ve kterém došlo k insolvenci?

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. 2000, L 160, s. 1; Zvl. vyd. 19/01 s. 191).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Varna (Bulharsko) dne 14. června 2022 – Trade Express-L" OOD v. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi"

(Věc C-395/22)

(2022/C 359/38)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Trade Express-L" OOD

Žalovaný: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi"

Předběžné otázky

1. Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES ([1]) ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a čl. 2 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ([2]) ze dne 22. října 2008 o energetické statistice, jakož i ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní

úprava dotčená v původním řízení, podle které lze osobám, které uskutečnily nákupy mazacích olejů podle bodu 3.4.20 přílohy A nařízení (ES) č. 1099/2008 uvnitř Společenství (resp. dovozcům takových mazacích olejů), uložit povinnost vytvořit nouzové zásoby?

2. Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které jsou druhy produktů, jejichž nouzové zásoby je třeba vytvořit a udržovat, omezeny na část druhů produktů uvedených v čl. 2 písm. i) směrnice ve spojení s kapitolou 3.4 přílohy A nařízení (ES) č. 1099/2008?

3. Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které uskutečnění nákupů jednoho druhu produktů uvedených v čl. 2 písm. i) směrnice ve spojení s kapitolou 3.4 přílohy A nařízení (ES) č. 1099/2008 uvnitř Společenství, resp. jeho dovoz ze strany určité osoby zakládá její povinnost vytvořit a udržovat nouzové zásoby jiného, odlišného druhu produktu?

4. Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které je určitá osoba povinna vytvořit a udržovat zásoby produktu, který nepoužívá v rámci své ekonomické činnosti a který s touto činností nesouvisí, přičemž je tato povinnost mimoto spojena se značnou finanční zátěží [která prakticky vede k nemožnosti (jejího) plnění], protože daná osoba dotčeným produktem ani nedisponuje, ani není jeho dovozcem nebo držitelem?

5. Při záporné odpovědi na některou z otázek: Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že osobě, která uskutečnila nákupy určitého druhu produktu uvnitř Společenství, resp. jeho dovozy, lze uložit pouze povinnost vytvořit a udržovat nouzové zásoby téhož druhu produktu, který byl předmětem nákupů uvnitř Společenství, resp. dovozů?

(1) Úř. věst. 2009, L 265, s. 9.
(2) Úř. věst. 2008, L 304, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 15. června 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Věc C-396/22)

(2022/C 359/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin